

Kónya Katalin

Szakedolgozati kutatás összefoglaló 2018.

A gyengénlátó tanulók integrációjának vizsgálata

Gyengénlátó gyermekek, tanulók integrációjának segítségével kezdtem el foglalkozni a főiskolai alapképzésem utolsó évében, majd pályakezdőként néhány évig, illetve az elmúlt 3 évben újra. Ilyen módom már több mint 15 éve van rálátásom a témára, a segítő, utazó gyógypedagógus szemszögéből nézve. 2018-ban a BME *Közoktatási Vezető és Pedagógus Szakvizsga Szakirányú Továbbképzési Szak* végzős hallgatójaként szakedolgozatomat **A gyengénlátó gyermekek, tanulók integrált nevelésének-oktatásának helyzete** címmel készítettem Czimmer I. László konzulens irányítás mellett.

Kutatásom során szerettem volna megismerni ezt a témát a befogadó pedagógusok oldaláról. Céломul tűztem ki azt is, hogy felmérjem a pedagógusok igényeit arra vonatkozóan, hogy milyen segítséget várnak tőlünk, integrációt segítő gyógypedagógusoktól, milyen szolgáltatásokkal tudnánk segíteni a munkájukat - a gyengénlátó tanulók együttnevelését módszertani központként. Online kérdőívem linkjét a gyengénlátók módszertani intézményének adatbázisában levő 394 általános iskolának küldtem ki, 2018 májusában. A vizsgálat során 90 fő töltötte ki a kérdőívet.

Egy kérdőívet kihagytam az értékelésből, mert azt egy olyan látássérült szakos gyógypedagógus kolléga töltötte ki, aki 6 gyermekkel foglalkozik és egy kérdőívbe sűrítette bele tapasztalatait és tulajdonképpen ő *együttnevelést segítő gyógypedagógus*, nem osztálytanító. Így összesen 89 kérdőívet értékeltem a szakedolgozati vizsgálat során.

2.1. A kutatásban résztvevők

A kérdőívet kitöltő 89 főből 68-an általános iskolát, 21-en gyógypedagógiai intézményt jelöltek meg munkahelyükként. Nyilvántartásunkban szerepelnek többségi általános iskolák és speciális, gyógypedagógiai intézmények is, amelyeknek nem a látássérült tanulók ellátása a fő profilja, tehát ezek a tanulók más fogyatékkal is rendelkeznek. A kitöltők döntő többsége nő, mindössze 10 % a férfiak aránya, átlagéletkoruk 45 év.

A válaszadók 44%-a tanító, 27%-a tanár, 23%-a gyógypedagógus.

A vizsgálatba bekapcsolódók jelentős része, 54%-a 20 évnél régebb óta van a pedagógus pályán.

Kónya Katalin

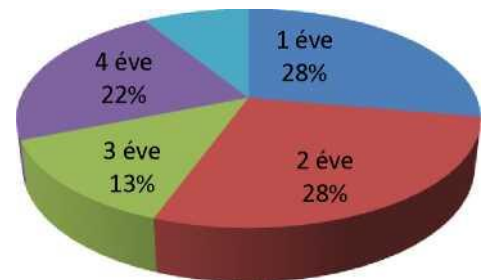
Szakdolgozati kutatás összefoglaló 2018.

1. táblázat: A résztvevők szakmában eltöltött éveinek száma

0-5 év	11 fő
6-10 év	5 fő
11-15 év	11 fő
16-20 év	13 fő
több mint 20 éve	49 fő

A gyengénlátással kapcsolatos tapasztalatok alapján vegyes a válaszadók években mérhető tapasztalata 1-4 év között. Legtöbben egy és két éve foglalkoznak a gyengénlátó tanulóval, 28-28% az arányuk. 9%-uk jelölte az egyéb kategóriát, ők 6-10 évet írtak, mindannyian halmozottan sérült gyengénlátókkal foglalkoznak, speciális intézményekben.

Egyéb
9%

1. ábra: A pedagógusok hány éve tanítanak gyengénlátó tanulót

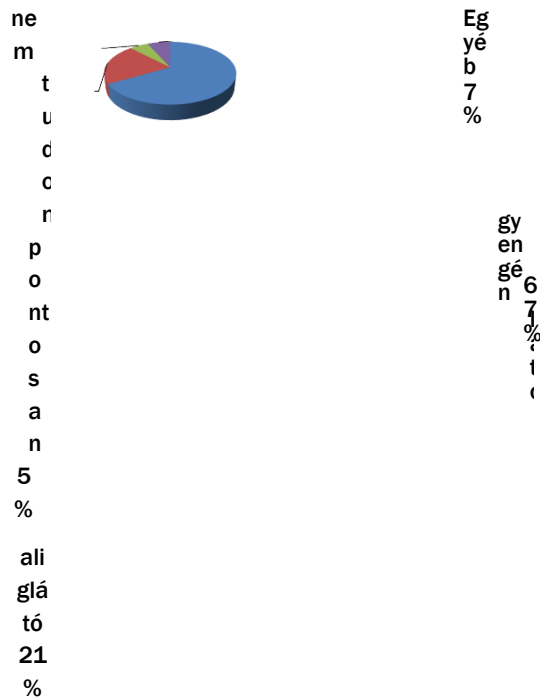
2.2. A vizsgálatban érintett gyengénlátó tanulók

A látássérülés legegyszerűbb, pedagógiában használatos besorolását tettem bele a kérdőívbe: gyengénlátás és aliglátás. Emellett lehetőség volt választani azt, hogy „nem tudja pontosan” és „egyéb” kategóriát is. A pedagógusok szerint a tanulók közül 60 fő gyengénlátó, 19 fő

Kónya Katalin

Szakdolgozati kutatás összefoglaló 2018.

aliglátó. Az egyéb kategóriát választók minden esetben azt írták, hogy egyik szemére gyengénlátó, másikra aliglátó. Ők a gyógypedagógia szempontjából szintén gyengénlátók, mert a jobbik szemén mért látásélesség a mérvadó a besorolásnál. Így az egyéb 6 fővel együtt a gyengénlátók aránya 74%. Négy fő nem tudja pontosan meghatározni a tanítványa látássérülésének mértékét.

3. ábra: A gyermek látássérülése milyen mértékű?

A gyengénlátó gyermekek sok esetben nem csak ezzel az egy sérüléssel rendelkeznek, hanem más típusú fogyatékossgal is, előfordul halmozott sérülés is, ahol akár 3-4-féle fogyatékossg áll fenn egyidejűleg. A veleszületett gyengénlátó gyermekek jelentős része extrém kis súlyú koraszülött, mely számtalan következménnyel, akár halmozott fogyatékossgal járhat.

A vizsgálatban 55 tanuló esetében jelezték pedagógusaik, hogy nincs a gyengénlátáson kívül más fogyatékossguk. A leggyakoribb csatlakozó sérülés az enyhe értelmi fogyatékossg - 15 gyermek esetében, aztán következik a mozgássérülés és a hallássérülés. A 89 kitöltő összesen 100 választ adott (ebben nincs benne a látássérülés), mert lehetőség volt több fogyatékossgot is megjelölni, hiszen nagyon gyakori a halmozott sérülés.

Szakdolgozati kutatás összefoglaló 2018.

Az osztálylétszámokra is kíváncsi voltam, hogy hogyan alakulnak integrációban. 10 fő alatti osztály, illetve csoportlétszámot 20-an jelöltek meg, ezek nagytöbbségben gyógypedagógiai intézményekben vannak. 10-19 fős osztályokról 38 esetben nyilatkoztak, 20-30 fős, nagy létszámú osztályba 31 gyengénlátó gyerek tartozik.

Több kérdés során vizsgáltam a gyengénlátók integrációjának feltételeit, annak megvalósulását. Látássérülés esetén jelentős feltétel az **eszközellátottság**. A válaszadók közül mindössze 2 fő jelölte meg azt, hogy a tanulónak nincs semmilyen eszköze. A leggyakrabban használt eszköz a szemüveg. 58 tanuló szemüveges. Fontos megjegyezni, hogy lehetséges, hogy a többieknél arról is lehet szó, hogy nincs is szüksége rá, mert olyan szembetegsége van, melyen nem javít szemüveg (pl. retina vagy látóideg rendellenességek). A szemüveg után a

Kónya Katalin

Szakdolgozati kutatás összefoglaló 2018.

leggyakoribb eszköz a speciális tanulópad és a hozzá tartozó csúszásgátló fólia. 49 főnek van speciális padja és ide tartozik az olvasó tábla is, ami 10 tanulónak van. Mindkét eszköz célja a folyamatos közelhajolás miatti görnyedés megakadályozása, a gerinc deformitások megelőzése.

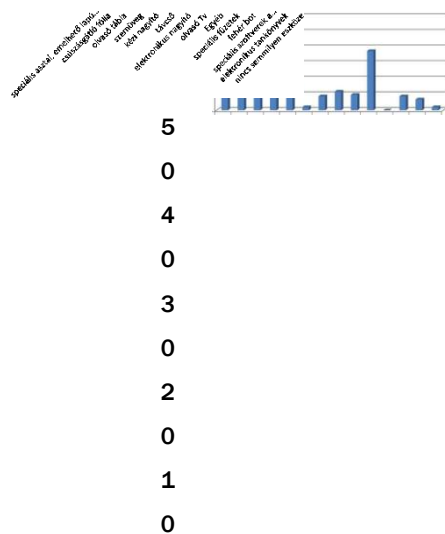
38 tanuló használ speciális füzeteket. A gyengénlátás nagyon sokféle lehet, mert sokféle vizuális funkció van. Ott van fontos szerepe a speciális füzeteknek, ahol a közeli látásélesség és/vagy a grafomotorika gyenge, illetve jellemzően az írástanulás időszakában, 1-2. osztályban van különösen nagy jelentősége a nagyobb sortávolságoknak és a kontrasztos vonalazásnak. A speciális füzetet megjelölő 38 főből 30 alsó tagozatos, 8 pedig felső tagozatos tanulóval foglalkozik. Súlyos közeli látásélesség sérülés esetén előfordul, hogy sosem csökkenthető le a méret a normál füzet sorközeire.

Az aliglátók boldogulását segítő elektronikus nagyítók nagy, akár 5-75-szörös nagyításra képesek eszközök, hordozható és standard formában (olvasó TV), melyek nagyon drágák. Beszerzésüket az intézmények nem engedhetik meg maguknak, sok esetben a szülők egyedi méltányosság alapján kérnek támogatást a Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelőtől (régen Országos Egészségbiztosítási Pénztár). Ilyen eszközökkel 21-en rendelkeznek, vagyis a kutatásban résztvevők 23%-a. Ez szinte megegyezik azzal, hogy a kutatásban résztvevők 21%-a aliglátó tanulót jelölt meg. Ők valószínűleg nem is boldogulnának a vizuális ismeretszerzéssel ezen eszközök nélkül.

Az optikai eszközök közé tartoznak a kézi nagyítók, a távcsövek manapság már nem jellemzőek, korszerűtlenek, használatuk nehézkes és a gyerekek számára nem praktikusak, nagyítási lehetőségük meglehetősen korlátozott az elektronikus nagyítókéhoz képest.

Speciális szoftvereket csak 9-en használnak, akik 4-8. osztályos tanulók, miközben összesen 50 fő tartozik ezekhez az osztályfokokhoz. Elektronikus tankönyvet 7 tanuló használ, két alsó tagozatos (3. és 4. osztályos), 5 fő felső tagozatos. Négyen vannak, aki speciális szoftvereket és elektronikus tankönyveket is használnak egyidejűleg. Ezek a modern, látássérültek oktatását segítő lehetőségek még nem eléggé elterjedtek. Sok esetben nincs, aki a használatukat megtanítsa az integrációban, pedig ezeké a jövő.

Szakdolgozati kutatás összefoglaló 2018.

3. ábra: Használ-e a gyengénlátó tanuló valamilyen speciális segédeszközt?

Az eszközök biztosítása mellett még számos más szükséglete, úgynevezett **sajátos nevelési igénye** lehet egy gyengénlátó tanulónak. Egy kérdésben egyéb lehetséges igényekről, szükségletekről, segítségi lehetőségekről kérdeztem a kérdőívben a pedagógusokat.

A legtöbben, 76 esetben a legkézenfekvőbb segítséget jelezték, hogy közelebb ül a tanuló a táblához a többi tanulónál. Ez a távoli látásélesség csökkenésének kompenzálását célozza (táblát, tanárt, szemléltetést jobban lássa) és sok esetben fontos azért is, mert a pedagógus a hozzá közel ülő gyermeket sokkal jobban szemmel tudja tartani, szükség esetén segíteni neki. 67-en szoktak nagyítani a tanulójuk számára feladatlapokat, felmérőlapokat. 59 pedagógus kézbe adja a szemléltető eszközöket a gyengénlátónak, 45-en adnak többletidőt írásbeli számonkérésnél.

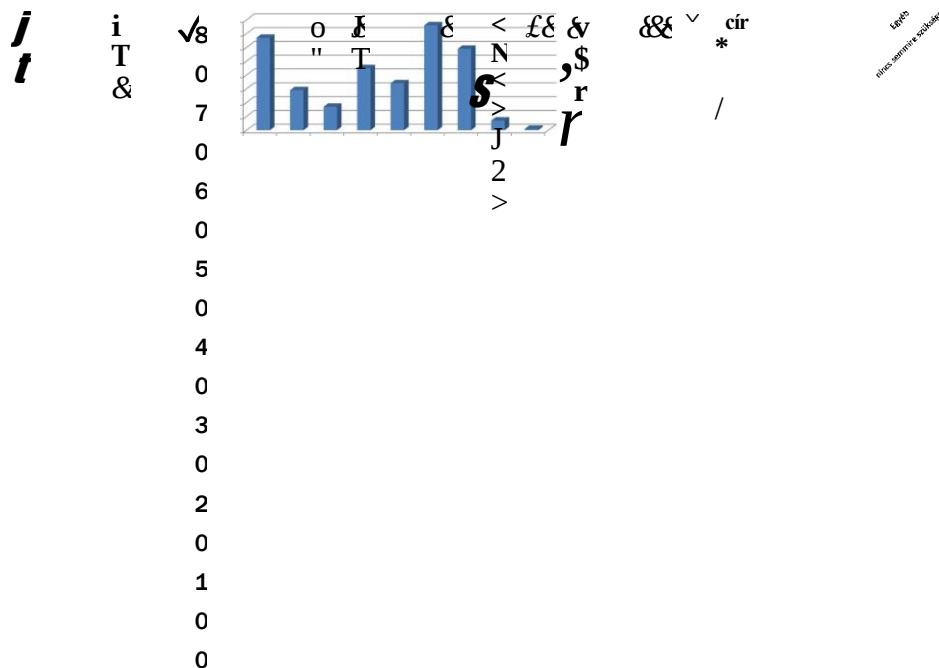
Mennyiségi differenciálással a válaszadó pedagógusok több mint 1/3-a él. Táblai vázlatokat 29 pedagógus ad a tanulója kezébe. 17 tanuló szokott írásbeli dolgozatok helyett szóban számot adni a tudásáról.

Mindössze 1 fő választotta azt, hogy tanulójának nincs semmire szüksége.

Ezekre a lehetséges segítési módokra a szakértői vélemény is javaslatot ad.

Kónya Katalin

Szakdolgozati kutatás összefoglaló 2018.

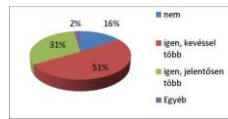

4. ábra: Szüksége van-e a gyengénlátó tanulónak a tanórákon
valamiféle segítségre, engedményre?

A sajátos nevelési igényekhez kapcsolódik az kérdés, mely arra próbál rávilágítani, hogy mindenezek teljesítése a pedagógusok szempontjából milyen mennyiségű **többletfeladatot jelent**. A pedagógusok 51%-a azt nyilatkozta, hogy kevés többletmunkával jár a mindennapokban a gyengénlátó tanuló sajátos nevelési igénye. 31%-uk szerint jelentős többletmunkát ró rájuk a feladat. A jelentős többletfeladatot nyilatkozók közül (28-ból 12-en) 43% gyógypedagógiai intézményben dolgozik olyan gyengénlátókkal, akiknek van más csatlakozó sérülése is (értelmi-, hallás-, mozgássérülés). Ha összegezzük a két csoport eredményét, akik szerint valamilyen mértékű többletfeladatot jelent a gyengénlátó tanuló sajátos szükséglete, akkor az több mint 80 %-ot hoz. A válaszadók 16%-nak, vagyis 14 főnek nem keletkezik többletfeladata a gyengénlátó tanuló kapcsán.

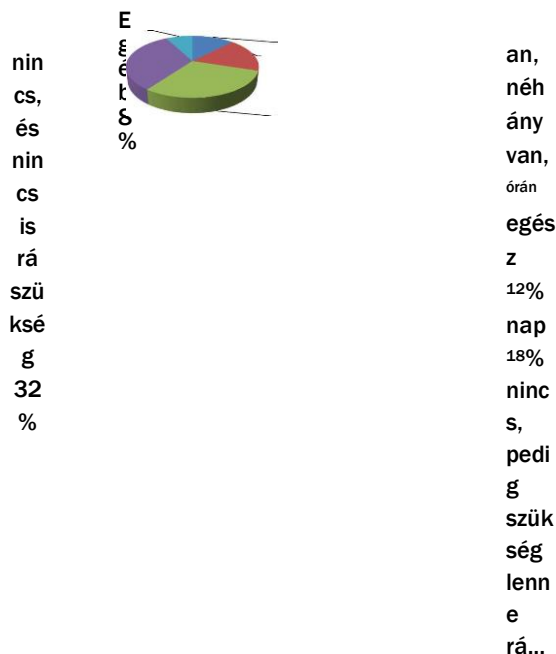
Kónya Katalin

Szakdolgozati kutatás összefoglaló 2018.

5. ábra: Jelent-e többletfeladatot a mindennapokban a gyengénlátó tanuló sajátos nevelési igénye?

A sikeres integráció egyik feltétele lehet a **megfelelő rendelkezésre álló humán erőforrás**. A pedagógiai/gyógypedagógiai asszisztens jelenléte nagy segítség lehet olyan osztályban, ahol egy vagy akár több sajátos nevelési igényű gyermek tanul. Jelenlétének szükségessége több tényezőtől függ, pl. az osztály létszáma, SNI tanulók aránya, a látássérülés súlyossága, stb. Nem egyértelműen szükséges minden esetben az asszisztens jelenléte, viszont bizonyos esetekben nélkülözhetetlen. A kérdőíves felmérésben résztvevők mintegy harmadánál van jelen valamilyen mértékben asszisztens az osztályban. Többen jelzik, hogy nem kizárólag a gyengénlátó tanulót segíti az asszisztens. Másik harmaduknál nincs asszisztens, de a pedagógusok szerint nincs is rá szükség. Leginkább figyelemre méltó az a 30%, aki szerint nincs asszisztens, pedig szükség lenne rá! A 29 így nyilatkozó pedagógus közül 4-en dolgoznak gyógypedagógiai intézményben, 25 pedig általános iskolában. Úgy tűnik, hogy ott ritkább az alkalmazásuk és nagy lenne rá az igény.

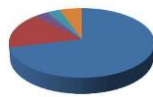
6. ábra: Van-e pedagógiai asszisztens, aki segíti a gyengénlátó gyermeket, illetve a pedagógusok munkáját?

Kónya Katalin

Szakdolgozati kutatás összefoglaló 2018.

Az integráció sikerességéhez nagymértékben hozzájárul a **családi háttér**. A vizsgálat során a pedagógusokat a gyengénlátók szülői attitűdjeiről is kérdeztem. A felsorolt attitűdök közül egy választási lehetőségük volt. A pedagógusok válaszai alapján a szülők 71%-a együttműködő, 17% elfogadó, 6% nem együttműködő, 3-3 % közömbös és háritó. Elutasító szülői magatartást senki nem tapasztalt. Mindenképp jó aránynak gondolom azt, hogy az együttműködő és elfogadó típusok, mint pozitív attitűdök együtt 88%-ot tesznek ki.

7. ábra: Milyen a szülői háttére a gyengénlátó gyermeknek?

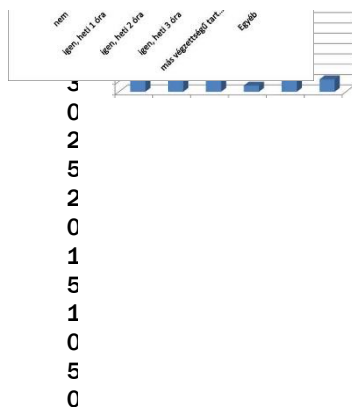
- együttműködő
- elfogadó
- elutasító
- közömbös
- háritó
- nem együttműködő
- Egyéb

Jogszabályok előírják (ld. 17. old.), hogy a látássérült tanulóknak **látássérültek pedagógiája szakos gyógypedagógus**nak kell megtartania az egészségügyi és pedagógiai célú rehabilitációs, rehabilitációs tanórai foglalkozásokat. A felmérésben résztvevő 89 főből 65-en jelezték, hogy a tanulót ellátja a megfelelő szakos gyógypedagógus, változó rendszerességgel. Leginkább jellemző, hogy 1-2 órában kapnak ún. tiflopedagógiai fejlesztést a tanulók. Nyolc esetben nem az előírt végzettségű szakember tartja az órákat. A szakember hiány miatt ez valóban előfordul, az EGYMI-hez gyakran fordulnak ezek a segítő szakemberek segítségért. Sajnos 15 gyermek nem kap semmilyen speciális fejlesztést, foglalkozást, órát, ők a 89 fő 16%-át teszik ki! „Egyéb” választ adók közül 5-en más rendszerességű tiflopedagógiai fejlesztést jeleznek, mint a kérdőív felkínál, egy esetben nem

Kónya Katalin

Szakdolgozati kutatás összefoglaló 2018.

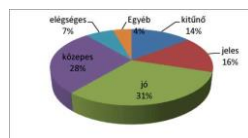
tudja a választ a pedagógus.

8. ábra: Résztesül-e a gyermek tiflopedagógiai (látássérültek pedagógiája szakos gyógypedagógustól) rehabilitációs órákban?

3.4. A gyengénlátók integrációjának eredményessége

A siker, eredményesség nehezen meghatározható egy ilyen összetett jelenségnél, mint az integráció. A tanulók tanulmányi eredményei nem feltétlen jelentik az **integráció sikerességét**, de mindenképp fontos információk. A tanulók 30%-a kiemelkedő eredményt ér el a tanulásban, kitűnő vagy jeles a bizonyítványa. 31%-nak jó a tanulmányi eredménye, 28 %-nak közepes, és mindössze 7% teljesítménye elégséges.

9. ábra: A gyengénlátó gyermeknek milyenek a tanulmányi eredményei?

A tanulmányi eredményekhez szorosan kapcsolódik a mentességek, felmentések kérdéssora. A 89 főből a fele (45 fő) nyilatkozott úgy, hogy semmilyen felmentése nincs a tanulónak.

Kónya Katalin

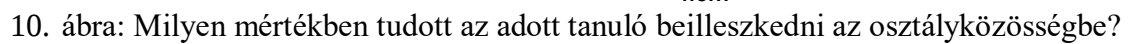
Szakdolgozati kutatás összefoglaló 2018.

Többféle variáció is előfordulhat ezen a téren, pl. valaki egy tárgyból, vagy tantárgy részéből van felmentve, de az is, hogy 2-3 tárgyból is van teljes vagy részleges osztályozás alóli felmentése. A leggyakoribb, 33 esetben a testnevelésből való felmentés. Ennek egyik oka lehet, hogy a látássérült tanulók egy része veszélyeztetett látású, vagyis szemészeti diagnózisa látásromlással veszélyeztet, ezért részleges vagy teljes felmentés lehet indokolt. Viszont sok esetben azt tapasztaljuk utazó gyógypedagógusként, hogy túlféltés, vagy felelősségvállalási kérdések miatt mentik fel a tanulót a testnevelés alól. 7%-uk matematikából kap felmentést, ez többnyire a geometriai tananyagrészeket érinti. Kisebb mértékben, de előfordulnak felmentések idegen nyelvből, földrajzból, történelemből (térképhasználat), rajz, technika, ének (kottaolvasás) tantárgyakból. Az integrált oktatásban nagyon kényes téma a felmentés, mert előfordul, hogy olyan tevékenységek végzése alól mentik fel a tanulót, ami kivitelezhető lenne megfelelő módszertan, vagy (optikai, elektronikus vagy tanult segítő) segédeszköz alkalmazásával. De ha a befogadó iskola ezzel nem rendelkezik, inkább felmentik a tanulót. Gyógypedagógiai szempontból ezek az esetek nyilván nem tekinthetők sikeresnek.

A gyengénlátó tanulók **tehetségességéről** feltett kérdésre 38-an egyértelműen nemleges választ adtak. A fennmaradó 61 fő nagyon változatos válaszokat adott. Sokan a tehetség alatt azt, illetve azt is értették, hogy van olyan terület, amiben ügyes a gyermek. A nyitott kérdésre adott válaszok több mondata úgy kezdődött, hogy a „látássérülése ellenére.” vagy „látássérüléséhez képest”. A tehetség területek a következők a felmérésben résztvevők szerint: 12 fő rajz, 9 fő sport-mozgás, 6 fő zene-ének, 6 fő matematika, 2 fő informatika, és sok-sok egyéni példa: versmondás, barkácsolás, kézügyesség, logika, műszaki érzék, stb. Több esetben 2-3 területet is megjelöltek a pedagógusok. Ezek mellett ide sorolták a pedagógusok a pozitív tulajdonságokat is, úgymint motivált, kitartó, szorgalmas, jó a humora, kedves, figyelmes, tiszteletudó, kreatív, barátságos, szépen beszél, stb.

Az iskolai életnek jelentős része a közösség, az integrációnak is fontos része a **közösségbe való beilleszkedés**. A pedagógusok 60 %-a gondolja úgy, hogy az általa tanított gyengénlátó gyermek teljes mértékben be tudott illeszkedni a közösségbe. 25 %-uk úgy látja, hogy átlagosan sikerült a beilleszkedés. 15 % véli úgy, hogy részben sikeres. Kettő esetben gondolja úgy a befogadó pedagógus, hogy egyáltalán nem illeszkedett be a tanuló az osztályba, egy 5. és egy 8. osztályos tanulóról van szó.

Szakdolgozati kutatás összefoglaló 2018.

11. ábra: Milyenek ítéli meg az adott gyengénlátó gyermek iskolai integrációját?

A befogadó pedagógusok felkészültsége a különleges feladatellátásra eltérő. Érdeklődésük is

Kónya Katalin

Szakdolgozati kutatás összefoglaló 2018.

változó a téma iránt. 80 %-uk úgy érzi, hogy „igen, kaptam módszertani segítséget” a gyengénlátó gyermek oktatásával kapcsolatosan. Senki nem választotta azt, hogy nem tudta

Kónya Katalin

Szakdolgozati kutatás összefoglaló 2018.

honnan kérhetne segítséget. 6 egyéb válasz született, ebből 4 ember más módon fogalmazta meg azt, hogy kapott segítséget, egy fő maga járt utána, egy pedagógus annyit írt, hogy „nem kaptam” (az nem derült ki, hogy kért-e). Tehát összesen 79 ember (89%) nyilatkozott úgy, hogy kapott módszertani segítséget.

A vizsgálatban résztvevők 12%-ának nem volt szüksége módszertani segítségre a látássérült tanuló oktatásával kapcsolatosan, ezen 11 főből 6 valamilyen szakos gyógypedagógus, aki gyógypedagógiai intézményben dolgozik.

Arra a kérdésre, hogy „Értesült róla, hogy a Gyengénlátók Iskolájában módszertani segítséget nyújtanak befogadó pedagógusok számára?” a válaszadók 77%-a igennel válaszolt, 21%-a nemmel. 2 fő „egyéb” választ adott, mely mindkettő azt tartalmazta, hogy értesült róla. Viszonylag magas azok aránya, akik nem értesültek róla, ami azért rendkívül érdekes, mert a tanulók mindegyike rendelkezik a Fővárosi Pedagógiai Szakszolgálat Látásvizsgáló Tagintézménye által kiadott szakvéleménnyel, mely minden gyengénlátó esetében tartalmazza azt a mondatot, hogy *módszertani segítséget kérhetnek a Gyengénlátók EGYMI-től... , cím, telefonszám, email elérhetőségek*. Tehát ha valaki egyszer figyelmesen végigolvassa a gyermek/tanuló szakvéleményét, akkor ezzel a mondattal biztosan találkozik. Ezen kívül minden tanév elején tájékoztató levelet írunk a befogadó intézményeknek szolgáltatásainkról, elérhetőségeinkről. Ezek a leveleket az intézmények központi - Oktatási Hivatal Központi Információs Rendszerében feltüntetett - email címére küldjük, de sajnos tudjuk mi is, hogy az érintett pedagógusokhoz nem minden esetben jutnak el az információk.

Az egyik jelenleg működő pedagógus segítségi forma a **szakmai nyílt napok** szervezése. A szakmai nyílt napok nagyon komplexek, a programot úgy állítjuk össze, hogy minél változatosabb legyen, általában tartalmaz óralátogatást, előadásokat, szimulációs gyakorlatot, egyéni konzultációs lehetőséget, eszközbemutatót, stb. Tanévre lebontott tematikája van, melyet az év eleji tájékoztatókkal küldünk ki, majd alkalmanként külön meghívót, programot, jelentkezési lapot.

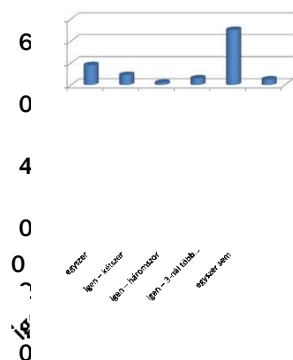
Az utóbbi időben azt érzékeljük, hogy ez a mintegy 20 éve kitalált programsorozat már kevésbé hatékony, egyre kevesebben vesznek részt az iskolai nyílt napokon (az óvodai szakmai nyílt napokon az előző tanévben létszámkorlátot kellett bevezetnünk és növelni a napok számát, olyan sok volt az érdeklődő). A visszajelzések alapján nagyon sokféle oka van

Kónya Katalin

Szakedolgozati kutatás összefoglaló 2018.

a távolmaradásnak, pl. útiköltség finanszírozás problematikája, helyettesítési nehézségek, emberhiány, nagy földrajzi távolságok, stb. A vizsgálat során megkérdezett pedagógusok 56 %-a egyszer sem vett részt nyílt napjaikon. Összesen 39%-uk vett részt ezeken a szakmai rendezvényeken: 20%-uk egyszer, 10%-uk kétszer, 2% három alkalommal, 7% pedig háromnál is több alkalommal.

12. ábra: Részt vett-e szakmai nyílt napon a Gyengénlátók EGYMI-jében?

A befogadó pedagógusok közül 63 fő egyértelműen úgy gondolja, hogy nincs problémája, nehézsége a gyengénlátó tanuló oktatásával kapcsolatosan. Érdekes módon többen úgy értelmezték a kérdést (*Vannak-e nehézségei, problémái a gyengénlátó gyermek oktatásával kapcsolatosan?*), hogy a gyerekek van-e problémája. Utólag úgy látom, hogy ki kellett volna emelnem a kérdésfeltevésben, hogy „Önnek van-e...?”, mert így az eredmény nem értelmezhető.

A kutatás egyik legfőbb célja volt megtudni, hogy a szolgáltatási palettánkat, mellyel a pedagógusokat kívánjuk segíteni, hogyan bővíthetnék, az érintettek mit igényelnének. Nagyon nagy aktivitással vettek részt a megkérdezettek a javaslatok kiválasztásában. Összesen 334 válasz érkezett a kérdésre. Egyszerre többet is megjelölhettek.

Mindössze 5 fő nem szeretne egyik lehetőséggel sem élni. A legnépszerűbbek a letölthető szakmai anyagok, mely részben átfedésben van a második helyet elfoglaló írásos módszertani

Kónya Katalin

Szakdolgozati kutatás összefoglaló 2018.

anyagokkal. Eddig CD-n, emailben juttattuk el szakmai anyagainkat a pedagógusokhoz. Ebben a tanévben szeretnénk intézményvezető helyettesünkkel a honlapot megreformálni, és egy felületet ott létrehozni, melyről le tudják tölteni az anyagokat a pedagógusok. A jelzések alapján nagy az igény erre.

Oktatást segítő filmeket 39 pedagógus szeretne. Az elmúlt 1,5 évben kezdtünk el új filmeket készíteni, befogadó óvodában, iskolában, fejlesztő foglalkozásokon). Kicsit nehézkesen megy, mert kevés a kapacitásunk, és megfelelő szakértelemmel rendelkező humán erőforrás is hiányzik. A kapott eredmény is bizonyítja, hogy erre mekkora érdeklődés van, ezt a munkát folytatni kell.

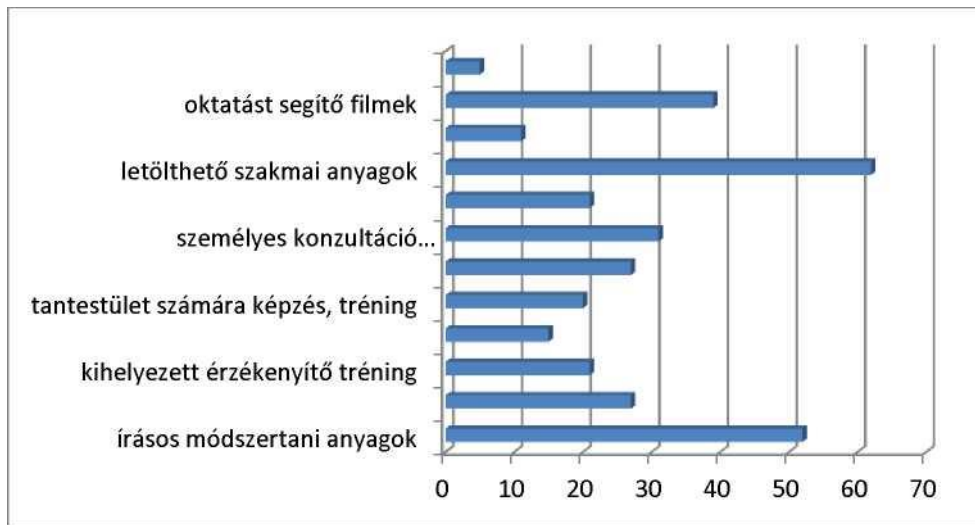
Személyes konzultációra a válaszadó harmadának lenne igénye, alkalomszerű módszertani tanácsadást is körülbelül ennyien választottak. (Erre egyébként most is jelezhetik igényüket, mert jelzés alapján vidékre is utazunk tanulólátogatással egybekötött gyógypedagógiai tanácsadást tartani.)

Továbbra is van igény a szakmai nyílt napokra, a pedagógusok 30%-a voksolt rá. Kihelyezett érzékenyítő tréninget 20 fő szeretne, erre egyébként bármikor sor kerülhet, ha kéri. Minden tanév elején levélben tájékoztatjuk a lehetőségről az intézményeket.

Megjelöltem olyan lehetőségeket is, melyek most még csak munkacsoportunk ötletei, de fontos számunkra a visszajelzés, hogy ezzel foglalkozzunk-e vagy sem. Ilyenek a hírlevél és az online fórum. Mindkettőre van érdeklődés, hírlevelet 11 fő, fórumot 21 fő szeretne a 89-ből.

Kónya Katalin

Szakdolgozati kutatás összefoglaló 2018.

13. ábra: Az alábbi segítségnyújtási formák közül melyeket igényelné a jövőben a Gyengénlátók EGYMI-jétől?

Az utolsó, nyitott kérdés arra vonatkozott, hogy van-e ötletük, javaslatuk, hogy mint országos EGYMI hogyan tudnánk segíteni a gyengénlátó tanulók integrációját. Nagyon sok pozitív visszajelzés érkezett, többen megköszönték az eddigi segítséget. Érkeztek hasznos, tartalmas javaslatok is. Néhány olyan javaslat is megfogalmazódott, ami egyébként eddig is elérhető lett volna számukra, de a visszajelzések szerint ezekről nem tudnak a pedagógusok. Minden levelünkben kérjük az intézményvezetőket, hogy továbbítsák az érintett pedagógusok felé a tájékoztatóinkat, meghívónkat, de sajnos úgy tűnik, ez mégsem történik meg. Talán a hírlevél megoldás lehetne, hiszen oda az egyes pedagógusok is feliratkozhatnak.